

ת"פ 1711/09 - מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נגד סלומון עמוס

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1711-09 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' עמוס

בפני כב' השופטת שרית זמיר

מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון

נגד

סלומון עמוס

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלעד מאיר

הנאשם נוכח

ב"כ הנאשם עו"ד סמילה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם שבפני הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של הסגת גבול פלילית- עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים נקבע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו וענינו נשלח לקבלת תסקיר טרם הטיעונים לעונש, שהתבקש לבחון, בין היתר, אפשרות סיום ההליך בלא הרשעה.

במעמד ההודייה לא גיבשו הצדדים הסכמה עונשית והתביעה הצהירה כי תעמוד בכל מקרה וללא קשר לממצאי התסקיר על הרשעת הנאשם ותבקש לגזור עליו עונשים נלווים.

בתאריך 01/01/14 התקבל תסקיר בתיק בית המשפט, במסגרתו לא בא בהמלצה להמנע מהרשעת הנאשם והמליץ על ענישה מרתיעה בדמות עונש צופה פני עתיד כמאסר על תנאי.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן כאמור הודה הנאשם, בתאריך 22/05/08 בסמוך לשעה 16:30 בכביש בין עירוני 4 חולון, על רקע תאונת דרכים בין רכבו של הנאשם לרכבה של הגב' א. ג. (להלן: "המתלוננת"), השיג הנאשם

גבול בכך שהכניס ידו למכוניתה של המתלוננת, אחז בהגה וסובב אותו תוך הורדת הרכב לשוליים ונטל את מפתחות הרכב ללא הסכמת המתלוננת וזאת במטרה להטרידה או להקניטה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש לתיק בית המשפט עולה כי הנאשם כבן 62, נשוי ואב ל-4 ילדים בוגרים. החל מסוף שנות השבעים מתגורר רוב ימי השנה באפריקה שם מנהל עסק עצמאי לעבודות עפר וציוד כבד.

מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא ולא תלויים כנגדו תיקי משטרה פתוחים נוספים.

התסקיר מתאר בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת התנהלותו הנורמטיבית בכל מישורי חייו, מסגרת משפחתית יציבה, סיים 12 שנות לימוד, שירות צבאי מלא בסדיר ובמילואים ויציבות תעסוקתית. בשירות המבחן הוצגו מכתבי המלצה שאסף הנאשם לאורך השנים המעידים על תפקודו החרוץ, המקצועי ועל כישוריו ככלל.

אשר לעבירה נשוא הדיון, בשירות המבחן התרשמה קצינת המבחן המטפלת כי הנאשם מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננת אך יחד עם זאת מבין את האסור שבמעשיו ואת האלטרנטיבה בה היה עליו לפעול.

אשר להרשעתו בדין- בשירות המבחן ביטא הנאשם חשש כי הרשעתו בפלילים תפגע בדימויו העצמי ובתפקודו המקצועי. דא עקא כי קצינת המבחן מציינת כי לא הוצגו נימוקים ו/או מסמכים המעידים על פגיעה אפשרית באם יורשע הנאשם.

שירות המבחן מתרשם מהנאשם כאדם המתנהל באורך יציב ונורמטיבי. תפקודו חיובי בדרך כלל ומעורבותו בארוע נשוא כתב האישום אינה מאפיינת את אורחותיו. עוד מעריך שירות המבחן כי להליך המשפטי השפעה מרתיעה ומציבת גבול עבור הנאשם.

שירות המבחן בחן את האפשרות כי הנאשם יעזר בהליך טיפולי, אלא שהנאשם שלל קיומו של קושי בהתמודדות עם תחושות תסכול ושלל נזקקות טיפולית.

כמו כן נוכח העובדה כי הנאשם מנהל את חייו באפריקה מרבית ימות השנה, אין גם כל יכולת להעמידו בצו מבחן או להטיל עליו צו של"צ.

בנסיבות הללו כאמור, סבור שירות המבחן כי ניתן להסתפק בענינו של הנאשם בענישה מרתיעה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עתר כי בית המשפט ירשיע את הנאשם ויגזור עליו עונש צופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי ולצידו קנס סמלי ופיצוי למתלוננת. בטיעונו הדגיש את נסיבותיו של המקרה ואת העובדה כי המתלוננת הייתה בחודשי הריון מתקדמים וחוותה את הארוע כטראומתי.

אשר לשאלת ההרשעה הדגיש כי הנאשם לא הצליח להוכיח פגיעה תעסוקתית קונקרטיה ובנוסף הצביע על הקושי המעשי להעמיד את הנאשם במבחן ו/או להטיל עליו צו של"צ.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יבחן בכל זאת אפשרות הטלת של"צ ללא הרשעה וטען בענין זה כי אף שאין בידו את היכולת להציג מסמכים בדבר פגיעה תעסוקתית קונקרטיה, הרי שנוכח העובדה כי הנאשם מתקשר במכרזים עם גופים בארצות אחרות, קיימת דרישה במסגרת אותם מכרזים, להציג תעודת יושר. לדבריו, בנסיבות הללו ברור כי הרשעתו של הנאשם עלולה לפגוע בהתקשרויות עתידיות עם החברה שהוא בעליה.

ב"כ הנאשם ביקש לאפשר לשירות המבחן לגבש לנאשם תוכנית של"צ ייחודית, במסגרתה יבצע בפרק זמן מצומצם של כשבועיים את כל מכסת השל"צ שתוטל עליו, כמובן במגבלות של הגעה לארץ במועדים מסוימים שלאחר אפריל 2014.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בתסקיר ושקלתי את מכלול שיקולי הענישה הרלוונטיים ואת מכלול הנסיבות המיוחדות בתיק זה הגעתי לכלל מסקנה כי אין ביכולתי להמנע מהרשעתו של הנאשם בניגוד להמלצת שירות המבחן.

הכלל הוא כי משקבע בית המשפט כי הנאשם ביצע עבירה, שומה על בית המשפט להרשיעו בדין, זאת כדי לממש את האינטרס הציבורי באכיפת הדין, ולקדם את עקרונות הרתעת היחיד והרבים הגמול וההלימה שהם עקרונות מרכזיים בתורת הענישה.

בית המשפט הוסמך להמנע מהרשעה רק באותם מקרים בהם אין הלימה בין חומרת העבירה בהתאם לנסיבותיה הקונקרטיות לבין ההשלכות שיש להרשעה על האינדיבידואל.

במקרה שבפנינו לא הובאו בפני די ראיות קונקרטיות, ממשיות ומוכחות לפגיעה בעיסוקים בהווה ובעתיד ואין די בענין זה בחשש כללי וערטילאי.

קצינת המבחן מציינת בתסקירה כי גם בפניה לא הוצגו נימוקים ו/או מסמכים המעידים על פגיעה אפשרית בעיסוקו של הנאשם באם יורשע וגם בפני לא הוצגה בדל ראיה בענין זה.

פסיקה עקבית קבעה כי פגיעה עתידית אפשרית תיאורטית ונטולת בסיס עובדתי מוכח אינה מקימה את התנאי בדבר הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לפיו על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. סבורני כי פגיעה כזו לא הוכחה בפני.

לא שוכנעתי כי הפסקת ההתקשרות עם החברה בה מחזיק הנאשם כבעלים בשל העובדה כי הורשע בעבירה של הסגת גבול במדינת ישראל, היא מחוייבת המציאות.

זאת ועוד, קיימת מניעה אובייקטיבית ממשית מלהעמיד את הנאשם בצו מבחן או בצו של"צ, זאת בשל העובדה כי הוא מנהל את שגרת חייו באפריקה. גם לו הייתי נעתרת לבקשה לבחון אפשרות בניית תוכנית של"צ מיוחדת עבור הנאשם, הרי המשמעות הייתה שהדיון צריך היה להדחות לאחר אפריל 2014 שרק אז חוזר הנאשם לתחומי מדינת ישראל לחופשה קצרה בפסח וריצוי העבודות היה נדחה לעוד חודשים ארוכים לאחר מכן ובנסיבות בהם מדובר בתיק המנהל מאז שנת 2009 אין מקום לאפשר עוד המשכות ההליכים.

יצוין כי מותב זה למוד נסיון בענינו של הנאשם בכל הנוגע לקשיים בניהול התיק, לצורך הדוגמא אציין כי ההוראה להגשת תסקיר בענינו של הנאשם ניתנה באוקטובר 2012, קרי לפני למעלה משנתיים, ועד היום לא התקיים דיון עניני בענינו של הנאשם בשל הקושי הנעוץ בעובדה כי הוא אינו מתגורר בישראל ומעת לעת הייתה מניעה להגעתו ארצה במועד הדיונים. סבורני כי מדובר בקושי אובייקטיבי ממשי שמביא להמשכות לא ראויה של ההליכים וגם מן הטעם הזה אין מקום להורות על ריצוי עבודות של"צ שכרגע אין אפילו יכולת לצפות אם ומתי יכול הנאשם לבצע אותן.

במכלול הנסיבות בחרתי לייחס משקל מכריע לאינטרס הציבורי ושוכנעתי כי אינטרס זה גובר על נסיבותיו האישיות והפרטניות של הנאשם.

מכל המקובץ ועל יסוד הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום אני מרשיעה אותו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום- הסגת גבול פלילית- עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977).

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

גזר דין

נסיבות העבירה ומכלול שיקולי הענישה לקולא ולחומרה פורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

נסיבות הזכות לנאשם ובהם עברו הנקי, היות הארוע מעידה חד פעמית, ההודייה ולקיחת האחריות, החרטה, היותו אדם נורמטיבי ומכלול נסיבותיו האישיות, גם אם אין בהם את הכוח הנדרש לשם המנעות מהרשעתו, יש בהן את זה המספיק להקלה בעונשו.

לפיכך ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 4

- א. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע.
- ב. קנס כספי בסך 250 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 15/01/14.
- ג. פיצוי למתלוננת- עדת התביעה 6 בסך 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בגזברות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 15/01/14 ויועבר למתלוננת על-פי פרטים שימסרו על-ידי ב"כ המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת